

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **B., s. r. o.**, L., IČO: X., zast. advokátom

JUDr. J. B., F., proti žalovanému: **R., spol. s r. o.**, Š., IČO: X., zast. advokátom JUDr. A. C., Z., **o zaplatenie 142,69 eur s príslušenstvom**, na mimoriadne dovolanie Generálneho prokurátora Slovenskej republiky proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 2 Cob 310/2009-162 zo dňa 07. 09. 2010 proti rozsudku Okresného súdu Bratislava II č. k. 26 Cb 305/2003-128 zo dňa 30. 06. 2009, jednomyselne takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 07. 09. 2010, č. k. 2 Cob 310/2009-162 **z r u š u j e** a vec **v r a c i a** Krajskému súdu v Bratislave na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Bratislava II rozsudkom č. k. 26 Cb 305/2003-128 zo dňa 30. 06. 2009 rozhodol tak, že uložil žalovanému zaplatiť sumu 142,69 eur s 8% úrokom z omeškania ročne od 24. 06. 2003 do zaplatenia a trovy konania vo výške 287,30 eur.

V dôvodoch rozhodnutia uviedol, že podaným návrhom sa navrhovateľ domáha

zaplatenia sumy 142,69 eur, ako práva na zaplatenia faktúr za dodávku tepla v nebytových priestoroch na Dudvážskej č. 5 v Bratislave, v mesiaci máj 2003. Pri rozhodovaní vychádzal zo znaleckého posudku č. 14/2008 a žalobe vyhovel.

O odvolaní žalovaného proti tomuto rozhodnutiu ako súd odvolací rozhodol Krajský súd v Bratislave rozsudkom č. k. 2 Cob 310/2009-162 zo dňa 07. 09. 2010 tak, že rozsudok Okresného súdu Bratislava II č. k. 26 Cb 305/2003-128 zo dňa 30. 06. 2009 potvrdil a žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi trovy odvolacieho konania.

V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že vykonaným dokazovaním zistil, že medzi prenajímateľom M. a nájomcom R., spol. s r.o., D. dňa 14. 12. 1993 bola uzavretá zmluva o nájme časti nákupného centra H. o výmere 1341 m² s účinnosťou od 01. 01. 1994 a že dňa 23. 02. 1998 bola uzavretá nová zmluva č. 275 o nájme predmetného nebytového priestoru s účinnosťou od 01. 03. 1998 do 31. 12. 2003, v ktorej bode 6.4 dohodli, že jej uzavretím stráca účinnosť a platnosť zmluva zo dňa 14. 12. 1993. Za nepochybné v danej veci zistil, že dodávateľom tepla do nebytových priestorov v nákupnom centre H. v mesiaci máj 2003 bol žalobca a odberateľom žalovaný. Konštatoval, že i keď žalovaný písomnú zmluvu o dodávke tepla nepodpísal so žalobcom, dodávku tepla do priestorov, ktoré užíval, nepoprel. Fakt, že dodávka bola realizovaná označil za zrejmy aj zo znaleckého posudku Ing. M. zo dňa 15. 11. 2008. Za jednoznačné konajúci súd označil, že i keď žalobca nepreukázal, že medzi účastníkmi konania došlo k uzatvoreniu kúpnej zmluvy na dodávku tepla ale preukázal, že teplo žalovaný odobral, a preto došlo k plneniu bez právneho dôvodu. S odkazom na ustanovenia § 451 a § 458 Občianskeho zákonníka s odvolaním sa na záver znaleckého posudku žalobe vyhovel a podľa ustanovenia § 219 O. s. p. napadnutý rozsudok prvostupňového súdu potvrdil. O trovách konania rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 1 O. s. p.

Na základe podnetu žalovaného Generálny prokurátor Slovenskej republiky podaním doručeným súdu dňa 06. 09. 2011 podal mimoriadne dovolanie proti rozsudku Okresného súdu Bratislava II zo dňa 30. 06. 2009, č. k. 26 Cb 305/2003-128 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave zo 07. 09. 2010, č. k. 2 Cob 310/2009-162 a navrhol napadnuté rozhodnutia zrušiť. Namietal, že prvostupňový súd navrhované žalobcom doplnené dokazovanie, vypočutie znalca odmietol a Krajský súd v Bratislave sa stotožnil so skutkovým zistením prvostupňového

súdu ale nevzal do úvahy, že medzi žalobcom a žalovaným došlo k uzavretiu kúpnej zmluvy ale vychádzal zo skutočností, že žalovaný sa bezdôvodne obohatil na úkor žalobcu a preto má nárok na bezdôvodné obohatenie. Citoval ustanovenia § 2 O. s. p., § 3 O. s. p., § 120 ods. 1 O. s. p., § 125 O. s. p., § 132 O. s. p., § 157 ods. 2 O. s. p., § 213 ods. 2 O. s. p., § 237 písm. f/ O. s. p., § 143b ods. 3 O. s. p., § 31 zákona č. 70/1998 Z. z. o energetike a o zmene zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní v znení neskorších predpisov, podľa ktorých sa podľa Generálneho prokurátora Slovenskej republiky konajúce súdy dôsledne neriadili. Konštatoval, že oba súdy nesprávne vec posúdili, keď namiesto toho aby návrh zamietli z dôvodu nedostatku pasívnej legitímácie na strane žalovaného rozhodli o povinnosti zaplatiť žalobcovi sumu 142,69 eur s príslušenstvom. Za nesprávne označil zistenie prvostupňovým súdom, že medzi účastníkmi došlo k platnému uzavretiu kúpnej zmluvy a s odkazom na ustanovenie § 32 ods. 1 zákona o energetike konštatoval, že žalovaný nemohol byť nikdy priamym odberateľom, ale že mohol byť iba konečným odberateľom a že podľa citovaného ustanovenia, ktoré je kogentným ustanovením, nie je možné sa odchyliť. Rozsudok odvolacieho súdu označil taktiež za nesprávny, nakoľko bezdôvodne sa mohol obohatiť iba vlastník objektu, keďže teplo bolo dodávané jemu do jeho objektu. Za nesprávne považoval, že odvolací súd sa nemal zaoberať skutočnosťou, že medzi vlastníkom objektu, t. j. Mestskou časťou Bratislava bola uzatvorená nájomná zmluva, podľa ktorej bol žalovaný oprávnený a povinný v zmluvnom vzťahu so žalobcom aj z dôvodu, že v tejto časti bola zmluva okrem iného v rozpore so zákonom o energetike. Namietal s poukazom na ustanovenie § 243f ods. 1 písm. b/ O. s. p. inú vadu konania, ktorá má za následok nesprávne rozhodnutie a to nepostupovanie v súlade s ustanovením § 120 O. s. p., keď nebol vykonaný dôkaz, ktorý by preukazoval v konaní právne významnú skutočnosť a to tvrdenie žalovaného o nefunkčnosti kúrenia. Za nedostatok posúdenia v znaleckom posudku označil vyjadrenie funkčnosti vykurovania v roku 2006, teda po uplynutí troch rokov od sporného obdobia. Tým, že obidva súdy odmietli vykonať dôkaz vypočítanie znalca, k otázke funkčnosti kúrenia v máji 2003 postup súdu označil za taký, ktorým sa odňala účastníkovi možnosť konať pred súdom. Vyhodnotenie dôkazov konajúcimi súdmi označil za rozporné s ustanovením § 132 O. s. p. z dôvodu, že žalovaného nie je možné považovať za priameho odberateľa tepla ale len za konečného odberateľa, ktorý nemá v prenajatom priestore odberné miesto a v konečnom dôsledku ani meradlo na meranie tepla. Za nedostatok druhostupňového rozhodnutia označil aj skutočnosť, že nevyzval žalovaného o vyjadrenie k skutočnosti, že pre rozhodnutie použije iný právny predpis. Namietal, že odvolací súd sa v odôvodnení rozhodnutia sa vôbec nezaoberal dôvodmi odvolania, námietkou odvolateľa

tak ako to predpokladá ustanovenie § 157 ods. 2 O. s. p. Keďže štruktúra odôvodnenia rozsudku je v priamej spojitosti so základným právom na súdnu ochranu podľa článku č. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a súčasťou práva na spravodlivý proces, právom v súlade s čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, za podmienok uvedených v ustanovení § 243e ods. 1 O. s. p. a § 243f ods. 1 písm. a/, b/, c/ O. s. p. označil podnet na podanie mimoriadneho dovolania za dôvodný.

Najvyšší súd Slovenskej republiky prejednal mimoriadne dovolanie / § 243e O. s. p. / podľa ustanovenia § 242 ods. 1 O. s. p. v spojení s ustanovením § 243c O. s. p. podané v zákonnej lehote / § 243g O. s. p. / a dospel k záveru, že ide o mimoriadne dovolanie dôvodné. Je pravdou, že prvostupňový súd pri rozhodovaní o uplatnenom nároku vychádzal zo zistenia, že žalobca jeho nárok uplatňuje z platne uzatvorenej zmluvy, na základe ktorej žalobca dodával tepelnú energiu. Uplatnený nárok posúdil s poukazom na ustanovenie § 409 ods. 1 Obchodného zákonníka v spojitosti so znaleckým posudkom ako právo na zaplatenie kúpnej ceny. Odvolací súd bez toho aby vykonal akékoľvek dokazovanie dospel k záveru, že k uzavretiu kúpnej zmluvy nedošlo, posúdil nárok ako právo na vydanie bezdôvodného obohatenia, bez toho, aby žalovanému umožnil vyjadriť sa k skutočnosti, že použije iný právny predpis. Generálny prokurátor Slovenskej republiky v zdôvodnení mimoriadneho dovolania zhodne s ustanovením § 157 ods. 2 O. s. p. označil napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu za nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov. Je pravdou, že takýmto rozhodnutím došlo k porušeniu práva účastníka podľa § 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, porušeniu práva na súdnu ochranu v zmysle čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd a teda aj k vade konania, odňatia možnosti konať pred súdom / 243 ods. 1 písm. f/ O. s. p. /.

Najvyšší súd Slovenskej republiky / § 10a ods. 3 O. s. p. / na základe takto posúdeného právneho stavu rozhodnutie odvolacieho súdu s poukazom na ustanovenie § 243b O. s. p. zrušil a vec vrátil Krajskému súdu v Bratislave na ďalšie konania. V novom konaní bude potrebné, aby sa odvolací súd v súlade s ustanovením § 157 ods. 2 O. s. p. vysporiadal s námietkami odvolateľa, výstižne vysvetlil skutočnosti, ktoré považuje za preukázané a z ktorých dôkazov vychádzal pri hodnotení dôkazov, ktorými sa riadil pri aplikácii ustanovení § 120 O. s. p., § 132 O. s. p. Pokiaľ odvolací súd dospeje k záveru, že medzi účastníkmi konania nedošlo k platnému uzavretiu kúpnej zmluvy bude potrebné zreteľne uviesť z akých dôvodov, a ku ktorým sa účastníci budú mať právo vyjadriť. Pri prípadnom posúdení nároku so zmenenou

právnou aplikáciou nároku bude potrebné dať účastníkom konania sa k tejto otázke vyjadriť a podrobne dôvodnosť nároku, inak ako bol v návrhu na začatie konania uplatnený. Zároveň pokiaľ bude nárok posudzovaný ako právo na bezdôvodné obohatenie bude potrebné skúmať všetky atribúty vzniku bezdôvodného obohatenia na strane žalovaného na úkor žalobcu. V novom konaní bude potrebné rozhodnúť aj o náhrade trov mimoriadneho dovolania.

Poučenie: Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný žiadny opravný prostriedok.

V Bratislave 31. októbra 2011

JUDr. Jana Zemaníková, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Lucia Blažíčková